

lig frugtbringende Forhandlingspolitik, der med loyal Anerkendelse af Tronens og Landstingets Ret ogsaa kræver Folketingets Ret anerkendt til Gengæld for, at Arbejdet paa Rigsdagen kan blive til Gavn for de produktive Erhverv, for Middelfstanden i By som paa Land, og for de arbejdende Klasser." Jeg vedfender mig fuldt ud dette som Højres Program, det Program, vi i en lang Aarrække have haft, og for saa vidt kan det ikke andet end glæde mig, at der er kommet et Flertal her i Tinget, som stiller sig paa det Program, hvorpaa det tidligere Flertal har villet arbejde. Jeg for mit Vedkommende følger mig ganske overbevist om, at havde de Herrer ved Valget stillet sig paa det modsatte Program, havde de stillet sig paa det Program, at omstøbe hvad vi have skabt i de foregaaende Samlinger, var det vist meget tvivlsomt, at de vare komne ind som Flertal. Hvad det imidlertid kommer an paa, er, hvorledes dette ny Flertal vil gennemføre dette Program, thi et Program — det have vi jet saa tit — er altid en noget elastisk Genstand; det kommer saa ganske overordentlig an paa, i hvilken Aand man vil gennemføre det. Dersom de Herrer ville arbejde paa at gennemføre det i den Aand, hvori Højre har opfattet det Program, jeg nys oplæste, dersom de ville arbejde paa en virkelig Forhandling, som kan føre til Resultater ved at sigte paa en loyal Overenskomst med det andet Ting, ja, saa kunne De være sikre paa ogsaa at finde Højres Medvirkning hertil. Skulde det derimod være Meningen med den ny Reformpolitik at opstille en Række Paradeheste til Valgtribunen ved at fremkomme med omfattende Forslag, om hvilke det paa Forhaand var givet, at der ikke vilde kunne opnaas Enighed mellem de to Ting, ja saa vil jeg oprigtig sige, at saa vil Højre ikke anse det for Umagen værd at spille Tid og Kræfter paa at deltage i Forhandlingen om saadanne. Jeg vil imidlertid indtil videre haabe og tro, at det første maa blive Tilfældet. I saa Tilfælde vilde jo den Forandring, som er foregaaet ved Valgene, ikke blive saa overmaade stor, saa vil der jo tværtimod være al Udsigt til, at alle Grupper i denne Sal kunne stille sig paa samme Standpunkt, som de forhandlende Partier tidligere stillede sig paa, og i saa Tilfælde kan der imødeses et godt og smukt Resultat af denne Valgperiode, og da først af denne Samling, vi nu befinde os i. — Den ærede første Taler syntes ikke at være ganske fornøjet med, hvad der foreløbig forelaa til Forhandling og Bearbejdelse. Han spurgte meget efter de forestillige store Reforme, som vare henviste til Kommissioner,

og spurgte om, hvor disse Kommissioner blive af med deres Betænkninger. Jeg tror nu, at det maatte kan være ret godt, om nogle af disse store Reforme saa Lov til endnu at hvile lidt i Kommissionernes Skød, thi dersom alle disse store Reforme komme frem paa een Gang i en Samling, er jeg paa Forhaand temmelig overbevist om, at der ikke vil komme ret meget ud af nogen af dem. Jeg er meget glad ved, at det til Dato synes, som om der i denne Samling nærmest kun vil komme een større Reform til Forhandling, nemlig det alt forelagte Skolelovsforslag, thi saa er der jo dog nogen Udsigt til, at man ved at samle Kræfterne herom, vil kunne naa til at føre denne vigtige Sag til en tilfredsstillende Løsning, og saa vil jeg ogsaa betragte Udsigterne for de andre Reforme, som vi fra vor Side ligeledes interessere os meget for, som langt gunstigere, end om vi paa een Gang skulde splitte vore Kræfter mellem saa mange store Reformprojekter. Den ærede første Taler begrænsede sig jo nu i Mangel af dette store Stof til forestillige mindre Opgaver — kunde jeg fristes til, at sige, dersom jeg ikke maatte tænke paa de Tal, som knyttede sig til dem, thi disse vare sandelig ikke saa ganske smaa. Det forekom mig unægtelig, at dette specielle Reformprogram havde et særlig dybt Tilsnit, men det tør maatte ventes, at naar vi fra Verne og fra Kjøbenhavn komme med vore særlige Ønsker, vil den ærede Taler og hans Meningsskæller ogsaa vise sig saa liberale over for os, at der kan være noget Haab om, at ogsaa vi kunne saa noget ført igennem af det, som ligger os paa Sinde. Men jeg vil dog ikke i Døbløkket fremkomme med saa store og finansielt vidtrækkende Ønsker som dem, det ærede Medlem fremkom med. Jeg tilstaar nemlig, at jeg ser ikke den finansielle Situation saa lyst som den sidste ærede Taler, og jeg for mit Vedkommende kan ikke just paa Forhaand dele hans Ølønsskringer til det ny Flertal til, at det staar med en saa gunstig finansiell Position, at det kan tillade sig meget, som vi andre ikke kunde tillade os. Ja, dersom man vil vedblive med at rutte med Optagelse af Laan, kan man selvfølgelig gennemføre grumme meget, men man maa dog tage lidt Hensyn til, hvorledes den finansielle Status herefter bliver.

I den Henseende skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at hvor glædeligt det i øvrigt i og for sig er, at vi fra den 1ste April 1894 ere komne ind under en regelmæssig Finanslovs Herredømme, forekommer det mig, at den finansielle Status, som hidtil